

Skat, her er Tale om, blive tung at bære for hele Ølindustrien, vil udsætte den for alvorlig Fare, men særlig ville selvfølgelig de mindre og mellemstore Bryggerier være udsatte. Derfor forstaar jeg ikke rigtigt det Standpunkt, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Sigvald Olsen) indtog her. Thi hvis mindre og mellemstore Bryggerier gaa i Stykker, vil der jo fremkomme Arbejdsløshed, og det maa dog være ønskeligt at begrænse denne saa meget som muligt. De Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte angaaende Overgangen fra mindre Drift til Stordrift, ere vistnok rigtige paa et saadant Omraade som det, her er Tale om. Ølindustrien er vistnok en Industri, hvor efterhaanden en Koncentration finder Sted. Men jeg tror ikke, at disse Betragtninger ere fuldt ud rigtige i al Almindelighed. Jeg tror, de henhøre noget til en forbigangen Tid. De ere fødte af Dampmaskinen. Jeg vil ikke paastaa, at de Opfindelser, der ere skete i den sidste Tid paa Elektricitetens Omraade og Motorens uhyre Udvikling, have bragt hele Udviklingen til at kæntré; men medens der før ikke var noget som helst, der gik imod den Udvikling, der tvang Stordriften frem, er der nu gennem de sidste Aars tekniske Udvikling begyndt at komme noget frem, der gaar imod denne Udvikling og gør det muligt for den lille Bedrift at eksistere, i alt Fald langt bedre, end man for nogle Aar siden troede, det kunde ske. —

Ligeledes kunne vi tiltræde et Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister og Flertallet have stillet, om at give Bryggerindustrien rimelige Kreditforhold. Derimod tro vi, at det Mindretal, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds repræsenterer, gaar noget for vidt, naar de ville indrømme en Kredit paa 3 Maaneder.

Tilbage staar kun det Forslag, som er stillet af Socialdemokratiet angaaende Erstatning til Arbejdere i de forskellige Industrier, som disse Skattelove berøre. Det ærede Medlem, som er Ordfører, har med Rette sagt, at dette Forslag er hentet fra Tyskland. Det er hentet fra den sidste store Skattereform, men blev der kun indført i en enkelt af Lovene, den Lov, som gælder for Tobaksindustrien. Naar det ærede Medlem henviser til, at Forslaget er hentet fra Tyskland, tror jeg, han skulde lægge Mærke til, at Grunden til, at Forslaget har kunnet gennemføres i Tyskland, vistnok i høj Grad hænger sammen med, at Tyskland er et udpræget protektionistisk Land. Jeg tror, der er noget i, hvad der

blev fremsat af det ærede Medlem, der repræsenterer Flertallet i denne Sal (Johannes Jensen), at der i denne Bestemmelse, som er gennemført i den tyske Rigsdag under Bistand af højprotektionistiske Partier, er en Tilbøjelighed, en Tendens til derved at hindre Ændringer paa Toldlovens Omraade, fordi man ved at indføre et saadant Erstatningsprincip og ved at gøre dette gældende utvivlsomt vilde kunne vente at se det rejst, hver Gang tilsvarende eller nogenlunde tilsvarende Forhold fremkom. Nu har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Sigvald Olsen) ganske Ret i, at der er adskillig Forskel paa at gaa til en Nedsættelse af en Toldbeskyttelse og paa at paalægge en ganske ny Skat. Men jeg tror alligevel, at det vil være farligt at gaa til Indførelsen af et saadant Princip. Om kort Tid behandle vi jo Cigaretloven, og de ærede Medlemmer have der fremsat et tilsvarende Forslag om Erstatning til Industriens Arbejdere. Men hvis nu en Lov af denne Art ikke blot rammer Industriens Arbejdere, men i høj Grad rammer Detailhandlerne, hvad der er meget muligt — Detailhandlerne ville lide meget stort Tab ved denne Lov —, hvorledes kan det saa forsvares, at man ikke ogsaa yder denne Stand en tilsvarende Erstatning? Jeg tror derfor, som sagt, at det ikke kan lade sig gøre at indføre et Erstatningsprincip ved en Bestemmelse af denne Art, som her er fremsat i Lovforslags Form. Derimod erkende vi, at Staten paatager sig en Forpligtelse, naar den gennemfører Skattelove af en saadan Art, at der derved muligvis skabes en større Arbejdsløshed. Staten paatager sig en Forpligtelse, naar den har erkendt, at Arbejdsløsheden er et Onde, som det gælder om socialt at imødegaa, og til hvis Bekæmpelse man har ydet Statsbidrag, nemlig til Arbejdsløhedskasserne i Faget. Hvis Staten derefter skaber en kunstig Arbejdsløshed ved selv at ødelægge eller hemme industriel Virksomhed, vil man ikke kunne komme bort fra, at Staten derved har paataget sig en Forpligtelse til ekstraordinært at komme saadanne Arbejdsløhedskasser, som i Forvejen ere anerkendte i disse Fag, til Hjælp, og jeg haaber, at Flertallet i denne Sag ikke vil tage Afstand fra disse Betragtninger, men tværtimod, hvis de her beskattede Industrier komme til at gaa saaledes tilbage, at Arbejdsløshed fremkommer, da vil tage Konsekvensen af sin Stilling overfor Arbejdsløhedskassespørgsmaalet.

Med disse Bemærkninger skal jeg alt-